

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114220523
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114220523.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: F. S., nar. XX.XX.XXXX, U. XXXX/XX, Q. B., proti odporcovi: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783, Panenská 7, 812 36 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., IČO: 36 862 169, Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o zaplatenie sumy 1.156,43 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 349,54 eura a náhradu iných trov konania v sume 69,00 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 28.07.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.07.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.156,43 eura, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že sa domáha vydania uvedeného rozhodnutia súdu titulom uzavretej Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru s navrhovateľom. Súd rozsudkom č.k. 16C/16/2011 rozhodol tak, že návrh odporcu zamietol a určil, že zmluvné podmienky dohodnuté v článku III.-3.1 časť B, bod 4-3 v Zmluve o poskytnutí úveru zo dňa 22.07.2002 sú neprijateľné a neplatné. Krajský súd v Trnave dňa 14.04.2014 sp.zn. 23Co/323/2013 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie (pozn. súdu: zrejme rozsudok) súdu prvého stupňa potvrdzuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odporca vystavil navrhovateľa (spotrebiteľa) hrubo nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Samotná revolvingová zmluva už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Preto navrhovateľ žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.156,43 eura (celková vyplatená suma 6.817,87 eura - poskytnutá suma 5.661,44 eura = celková suma na vrátenie 1.156,43 eura bezdôvodné obohatenie).

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/102/2014-15 zo dňa 09.01.2015. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odporca včas odpor s odôvodnením, čím sa platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu v zmysle § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V podanom odpore sa odporca vyjadril v tom zmysle, že nárok navrhovateľa je nedôvodný, nakoľko jeho nárok na zaplatenie sumy 1.156,43 eura je voči odporcovi neoprávnene uplatnený a nezodpovedá

reálnej skutočnosti. Dňa 22.07.2002 bola medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorená Žiadosť/Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty AURA. Proces uzatvorenia Úverovej zmluvy je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi proces uzatvárania zmlúv, vrátane spotrebiteľských zmlúv. V danom prípade prijatím návrhu zo strany odporcu odoslanie oznámenia zo dňa 24.07.2002 o prijatí návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorým sa súčasne navrhovateľovi zaslala úverová karta. Potvrdenie doručenia tohto oznámenia potvrdzuje samotná skutočnosť, že navrhovateľ z úverovej karty čerpal peňažné prostriedky z titulu revolvingového úveru počnúc od 24.07.2002 do 26.03.2007. Odporca takisto považuje za potrebné zdôrazniť, že každý prípad a každé súdne konanie, v ktorom sa rozhoduje o zmluvnom vzťahu alebo o nárokoch z neho, je potrebné hodnotiť osobitne, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré boli predložené v jednotlivých súdnych konaniach, a s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prejednávaneho prípadu. Odporca považuje nárok navrhovateľa za nedôvodný a plnenia, poskytnuté navrhovateľom v prospech odporcu, za plnenia poskytnuté na základe dovtedy platnej Úverovej zmluvy. Napriek tomu, odporca vznáša námietku premlčania týkajúcu sa všetkých platieb navrhovateľa, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žalobného návrhu (ktorý bol súdu doručený dňa 31.07.2014), teda týkajúcu sa uplatneného nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia u platieb odporcu, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby. Ak teda navrhovateľ v návrhu na začatie konania tvrdí, že Úverová zmluva, na základe ktorej čerpal peňažné prostriedky z úverovej karty, je neplatným právnym úkonom, objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť od zaplatenia každej jednotlivkej splátky navrhovateľom v prospech odporcu. Poslednú splátku navrhovateľ uhradil odporcovi dňa 01.04.2009; žalobu - návrh na začatie konania - navrhovateľ podal dňa 28.07.2014, t.j. po piatich rokoch a teda viac ako po dvoch rokoch od uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Podľa odporcu nárok navrhovateľa voči odporcovi na vydanie údajného bezdôvodného obohatenia mu nemôže byť súdom priznaný, keďže je premlčaný. Na základe uvedeného žiadal odporca návrh zamietnuť a priznať mu voči navrhovateľovi náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 28.07.2014, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 16C/16/2011-225 zo dňa 15.03.2013, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/323/2013-268 zo dňa 14.04.2014, odporom zo dňa 20.01.2015, potvrdením zo dňa 15.01.2015 č.l. 25, potvrdením zo dňa 15.01.2015 č.l. 27, listom odporcu navrhovateľovi zo dňa 24.07.2002, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 01.02.2015, vyjadrením odporcu zo dňa 05.02.2015, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/372/2014-100 zo dňa 11.12.2014, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 07.04.2015, rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/15/2012-201, 7Co/84/2011, 3Co/89/2011, 16Co/71/2011, vyjadrením odporcu zo dňa 21.04.2015, spisom Okresného súdu Trnava sp.zn. 16C/16/2011 a z neho rozsudkom č.k. 16C/16/2011-225, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.l. 268, odporom proti platobnému rozkazu v konaní sp.zn. 16C/16/2011 zo dňa 11.01.2010, zápisnicou z konania sp.zn. 16C/16/2011 zo dňa 15.03.2013, výtlačkom z e-mailovej komunikácie, ako aj ostatným obsahom spisu, vylúchom navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca ako veriteľ a navrhovateľ ako dlžník uzavreli dňa 22.07.2002 Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty AURA, na základe ktorej odporca ako veriteľ poskytol navrhovateľovi ako dlžníkovi revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 20.000,- Sk, výškou mesačnej splátky 1.000,- Sk a výškou prvého čerpania 8.320,- Sk. Odporca si titulom uvedenej zmluvy uplatnil voči navrhovateľovi svoje nároky návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorému návrhu bolo tunajším súdom vyhovie a dňa 03.12.2010 bol vydaný pod č.k. 18Ro/140/2010-13 platobný rozkaz. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal odporca (tu navrhovateľ) včas odpor s odôvodnením. V odpore zo dňa 11.01.2010 okrem iného uviedol, že zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty považuje za neplatnú, teda popiera, že by mal nejaký dlh voči navrhovateľovi, práve naopak svoj úver preplátil a navrhovateľ sa bezdôvodne obohatil. Ďalej uviedol, že si uplatní svoje práva protinávrhom (§ 97 OSP). Po podaní odporu bolo konanie vedené pod sp.zn. 16C/16/2011, pričom návrh navrhovateľa (v tomto konaní odporca) na zaplatenie sumy 1.413,86 eura s príslušenstvom od odporcu (v tomto konaní navrhovateľ) bol rozsudkom č.k. 16C/16/2011-225 zo dňa 15.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/323/2013-268 zo dňa 14.04.2014 zamietnutý, pričom právoplatnosť nadobudol dňom 04.06.2014. V odôvodnení prvostupňového rozsudku na strane 7 sa uvádza, že úver bol čerpaný vo výške 5.661,44 eura, pričom odporcom bolo na úver plnené vo výške 6.817,87 eura. Z potvrdenia o úhradách zo dňa 15.01.2015 (č.l. 88) vyplýva, že navrhovateľ vykonal poslednú úhradu v prospech odporcu dňa 01.04.2009, a to vo výške 65,00 eur.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 01.02.2015 uviedol, že jeho nárok nie je premlčaný, keďže odporca sa obohatil úmyselne, pretože to bol odporca, ktorý formuloval zmluvné podmienky, uplatňoval plnenia, teda to bol odporca, ktorý zavinil protiprávny stav a prinajmenšom sa nepriamo úmyselne obohatil o plnenia prijaté od navrhovateľa. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/84/2011 z 12. decembra 2011, ktorým judikoval úmyselné bezdôvodné obohatenie a aplikáciu § 107 ods. 2 OZ vo vzťahu k nebankovému subjektu. Ďalej navrhovateľ uviedol, že z dôvodu § 3 ods. 1 OZ resp. § 107 ods. 2 OZ žiada námietke premlčania nevyhovieť a plnenie navrhovateľovi prisúdiť.

Na pojednávaní navrhovateľ na otázku súdu uviedol, že napriek vznesenej námietke premlčania zo strany odporcu, na návrhu trvá. Ďalej uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu a dopĺňa ho o to, že odporca podal návrh na vydanie platobného rozkazu. Navrhovateľ podal odpor proti tomuto platobnému rozkazu. Z tohto dôvodu prebiehali konania asi 3 roky, následne bol vydaný rozsudok Krajského súdu v Trnave s tým, že platobný rozkaz bol zamietnutý a zároveň tam vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 1.156,43 eura. Má za to, že posledná splátka, ktorú spoločnosti urobil, bola dňa 01.04.2009 a poukazuje na potvrdenie navrhovateľa z konania 16C/16/2011 zo dňa 15.01.2015 a potvrdenie zo dňa 15.01.2015, a poukazuje na rozpor medzi sumami vyplývajúcimi z týchto potvrdení. Navrhovateľ právom záverečnej reči uviedol, že keby nebol vznesený platobný rozkaz voči jeho osobe, nezaťažoval by okresný súd s týmto prípadom. Bol tam napadnutý a tak musel reagovať. Ak by nereagoval, vzniklo by exekučné konanie. Nevedel, čo znamená revolving.

Odporca sa na pojednávaní vyjadril v tom zmysle, že pokiaľ navrhovateľ poukazuje na rozpory medzi potvrdeniami zo dňa 15.01.2015 jedno potvrdenie predstavuje potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov v prospech navrhovateľa a druhé je potvrdením o prijatých splátkach zo strany navrhovateľa. Ďalej uviedol, že zotrávajú na podanom odpore voči platobnému rozkazu a žiadajú súd, aby návrh na začatie konania zamietol. Poukazujú na ich námietky premlčania, pričom posledná platba zo strany navrhovateľa bola urobená dňa 01.04.2009 a 01.04.2009 začala plynúť objektívna resp. subjektívna premlčacia doba, a keďže návrh na začatie konania bol podaný až v roku 2014, je zrejmé, že prípadný nárok navrhovateľa je premlčaný. V danom prípade zo strany odporcu nemôže ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že odporca konal na základe riadne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a platnosť tejto zmluvy nebola ani Okresným súdom Trnava ani Krajským súdom v Trnave spochybnená. Právom záverečnej reči odporca uviedol, že poukazujú na odpor proti platobnému rozkazu, ktorý podal navrhovateľ v konaní 16C/16/2011, a z ktorého je zrejmé, že v čase jeho spísania vedel alebo mohol mať vedomosť o tom, že sa odporca z tohto konania na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Ak sa navrhovateľ domnieval, že zmluva je neplatná, mohol v riadnej subjektívnej premlčacej lehote alebo v objektívnej premlčacej lehote, uplatniť svoj nárok na súde, čo neurobil.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OSP, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorý právny vzťah medzi účastníkmi založený touto zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 258/2001 Z.z.), keďže odporca pri uzatváraní predmetnej zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a navrhovateľ vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Tento vzťah je teda nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ), a to vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z., ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník.

Z uvedenej zmluvy si odporca v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/16/2011 v postavení navrhovateľa uplatňoval voči odporcovi (tu navrhovateľ) svoje nároky. Návrh bol právoplatne zamietnutý s odôvodnením, že odporca (tu navrhovateľ) vrátil to, čo mu bolo zo zmluvy zrušenej odstúpením od nej plnené, a preto navrhovateľ (tu odporca) nie je oprávnený požadovať uplatnenú pohľadávku. Navrhovateľ si v konaní prebiehajúcim pod sp.zn. 11C/102/2014 uplatňuje voči odporcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo odporcovi vzniknúť tým, že mu navrhovateľ na základe spotrebiteľskej zmluvy plnil viac, ako bol povinný, a to aj s poukazom na výsledky konania sp.zn. 16C/16/2011.

V konaní odporca vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Vzhľadom k uvedenému sa súd najskôr zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou premlčania nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa.

Premľčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premľčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

V konaní ide o právo navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ.

Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Z odporu, ktorý navrhovateľ podal proti platobnému rozkazu vydanému v konaní sp.zn. 16C/16/2011 vyplýva, že bol navrhovateľom (tam odporcom) spísaný dňa 11.01.2010. Z odporu je zrejmé, že navrhovateľ si bol už v tom čase vedomý toho, že úver preplatil a že odporca sa bezdôvodne obohatil, pričom zároveň dodal, že si svoje práva uplatní protinávrhom, čo však neurobil. Uvedená vedomosť o bezdôvodnom obohatení sa odporcu je zrejماً aj z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní dňa 06.07.2011 (č.l. 119 spisu 16C/16/2011), kedy uviedol, že sa domnieva, že zaplatil navrhovateľovi (tu odporcovi) viac, než bol povinný podľa zmluvy plniť. Z uvedeného (a to najmä z odporu proti platobnému rozkazu) je jednoznačné, že už dňa 11.01.2010 navrhovateľ vedel, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, a že toto bezdôvodné obohatenie získal odporca, nebolo pritom potrebné čakať na právoplatné skončenie konania sp.zn. 16C/16/2011, ale navrhovateľ sa mohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia vzájomným návrhom, ako na to sám poukazoval. Z tohto dôvodu začala plynúť navrhovateľovi dvojročná subjektívna premlčacia doba dňa 12.01.2010 a uplynula dňa 12.01.2012 (štvrtok).

Zároveň je potrebné uviesť, že návrh bol podaný nielen po uplynutí subjektívnej, ale aj po uplynutí objektívnej premlčacej doby, ktorá je v posudzovanom prípade trojročná. Pre počiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými navrhovateľ ako dlžník zaplatil viac, ako len vrátil prijaté plnenie z dôvodu odstúpenia odporcu ako veriteľa od zmluvy, ide teda podľa navrhovateľa o sumu 1.156,43 eura. Posledná splátka, ktorou sa mohol odporca bezdôvodne obohatiť, bola splátka vo výške 65,00 eur uhradená odporcovi dňa 01.04.2009. Trojročná objektívna premlčacia doba na vydanie takto získaného bezdôvodného obohatenia (ktorá začala plynúť od uhradenia jednotlivých splátok), začala plynúť najneskôr po uhradení poslednej splátky dňa 02.04.2009 a uplynula dňa 02.04.2012 (pondelok).

Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že v danom prípade je namieste 10-ročná objektívna premlčacia doba, pretože nemal preukázané, že by sa odporca bezdôvodne obohatil úmyselne, keďže nebolo preukázané, že by jeho úmysel smeroval k získaniu bezdôvodného obohatenia. Zároveň súd nepovažoval za potrebné vykonávať prípadné dokazovanie ohľadom úmyslu odporcu bezdôvodne sa obohatiť, keďže návrh bol podaný po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, a teda aj prípadné podanie návrhu v rámci objektívnej premlčacej doby by k inému rozhodnutiu súdu viesť nemohlo.

Navrhovateľ podal návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia na súd dňa 31.07.2014, teda až po uplynutí trojročnej objektívnej a zároveň dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Keďže odporca vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd prihliadol, nezostalo súdu nič iné ako návrh vo výroku I. zamietnuť.

Pokiaľ ide o poukázanie navrhovateľa na uplatnenie námietky premlčania zo strany odporcu v rozpore s dobrými mravmi, súd vznesenie námietky premlčania odporcom za zneužitie práva nepovažoval. V zásade totiž platí, že vznesenie námietky premlčania je uplatnením práva, ktoré zákon predpokladá, a len výnimočne možno dospieť k záveru, že ide o uplatnenie práva v rozpore s dobrými mravmi, pričom tento záver musí byť odôvodnený okolnosťami toho-ktorého prípadu. Nie je možné za zneužitie práva

považovať bez ďalšieho skutočnosť, že námietku premlčania vzniesol dodávateľ zo spotrebiteľského vzťahu, a teda že je tu faktická nerovnosť právneho vzťahu, ako na to poukazuje navrhovateľ. Navrhovateľovi nič nebránilo podať v konaní prebiehajúcim pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 16C/16/2011 protinávrh (tak ako to uvádza v odpore), prípadne podať nový návrh voči odporcovi, a to v rámci objektívnej aj subjektívnej premlčacej doby. Súd pritom odkazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 176/2011, podľa ktorého „vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu ku vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie primeranosti postihu je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby.“ Súd nenašiel žiaden výnimočný dôvod, pre ktorý by malo byť vznesenie námietky premlčania odporcom odporujúce dobrým mravom.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešnému odporcovi priznal voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania, a to v sume 349,54 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia a v sume 69,00 eur titulom náhrady iných trov konania, a to za zaplatený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania v zákonnej lehote predloženej právny zástupcom odporcu a priznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 3 úkony právnej služby á 61,41 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 13.01.2015, písomné podanie na súd vo veci samej - odpor zo dňa 20.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 14.05.2015), spolu 184,23 eura,
- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 3x 8,39 eura, spolu 25,17 eura,
- cestovné náhrady za cestu na pojednávanie a späť dňa 14.05.2015 osobným motorovým vozidlom (Bratislava - Trnava a späť), 106 km; spotreba 5,2 L/100 km; cena PHM 1,190 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 25,96 eura,
- náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 14.05.2015 za 4 polhodiny á 13,98 eura, t.j. 55,92 eura,

celkom 291,28 eura + 20% DPH (právny zástupca odporcu preukázal, že je platiteľom DPH) = 349,54 eura.

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby „vyjadrenie v konaní zo dňa 21.04.2015“, nakoľko súd tieto trovy nepovažuje za účelne vynaložené, pretože na písomné vyjadrenie odporcu nevyzval, a zároveň bolo možné uvedené vyjadrenie predniesť na nasledujúcom pojednávaní, za účasť na ktorom bola odmena advokáta uznaná za odôvodnenú.

Pri cestovných náhradách nebola cena pohonných hmôt v súvislosti s vykonanou cestou preukázaná pokladničným dokladom, a preto súd porovnal priemernú cenu motorovej nafty v 20. týždni roku 2015 zverejnenú na stránke Štatistického úradu SR. Nakoľko však bola vo vyčíslení uplatnená cena PHM nižšia ako priemerná, súd vychádzal z tejto uplatnenej nižšej ceny za 1 liter PHM.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd odporcovi určil v zmysle § 160 ods. 1 OSP na plnenie náhrady trov konania primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia je navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia právnemu zástupcovi odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.